

igen, at SF står bag ERM II-aftalen, SF står bag den danske fastkurspolitik, men af den grund siger vi ikke til befolkningen, at det ikke om 30, 40 eller 50 år kan blive relevant at tage en sådan diskussion op.

Enhver, der kender til den økonomiske situation, ved, at hvad der for 20 år siden var god latin på bjerget, ikke er det i dag. Og én ting kan jeg garantere for, og det er, at hvad økonomerne er enige om i dag, vil man om 20 år sige er rene tåbeligheder.

Der er ingen, der taler om offensive devalueringer. Det er der ingen, der taler om. Der er ingen, der taler om, at man skal ønske sig det. Men da man f.eks. nedskrev det britiske pund og den italienske lire i 1992-93, var det jo sagligt begrundet; alle var enige om, at det var fornuftigt. Det var et instrument, der blev brugt i enighed. Det kan godt være fornuftigt at tage det op igen.

Det centrale er, at vi i al evighed fraskriver os en række muligheder, hvis vi siger ja. Jeg står ikke og siger, at folkepensionen vil forsvinde. Jeg står ikke og siger, at de dårligst stillede vil få det dårligere, hvis man siger ja. Det, jeg siger, er, at det danske velfærdssystem er under pres i øjeblikket på grund af globalisering, på grund af internationalisering.

En ØMU-deltagelse vil forstærke dette pres, fordi der vil være et pres specielt fra de internationale finansmarkeder om en ensartet politisk udvikling i ØMU-området. Der er ambitioner om, at ØMU'en skal være en international reservevaluta. Man vil kun få tillid på de internationale markeder til en sådan valuta, forudsat at der er en ensartet politisk udvikling i euroområdet. Man kan ikke have, at det stritter i alle mulige retninger.

Derfor kommer vi under et gevaldigt pres. Det *kan* blive en fordel – måske. Men risikoen for, at det bliver det modsatte, er alt for stor til, at jeg vil løbe den. Og det vil jeg sige til befolkningen: I vil løbe en kolossal risiko, hvis I siger ja den 28. september, en risiko, der er unødvendig – vi kan godt stå udenfor – en risiko, som kan blive problematisk, netop fordi den danske model, vi har bygget op i vores velfærdssystem, kommer under et stærkere pres, hvis vi kommer med i ØMU'en.

Jeg siger ikke, at vi bare kan isolere os, eller at vi kan undgå presset fuldstændig, men det vil blive stærkere. Mulighederne for at modstå det pres for usolidariske løsninger vil være bedre, hvis vi står uden for Den Økonomiske

og Monetære Union. Og specielt i betragtning af, at det er unødvendigt, at vi ikke behøver at være med, vil jeg anbefale, at man siger til de politikere, der vil have os med i ØMU'en: Nej, vi vil ikke være med i ØMU'en. Vi kan godt stå uden for ØMU'en. Vi har tidligere vist i 1992, at man kan sige nej, uden at det fik meget voldsomme konsekvenser. Vi har tidligere vist, at den danske befolkning kan sætte nye dagsordener i Europa. Det kan man vise igen den 28. september.

Og for at gentage det: Danmark vil ikke stå alene. Sverige er udenfor i øjeblikket, Storbritannien er udenfor. Stort set alle er enige om, at et dansk nej også vil få konsekvenser i andre lande. Vi bliver ikke smidt ud af EU. Vi er stadig væk med i samarbejdet. Vi bliver ikke en lille båd, der driver på Atlanten uden at kunne sejle videre, og som går til bunds. Vi vil stadig væk være fast forankret i det europæiske samarbejde, og det skal vi være. Det er SF's politik.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

De første tre korte bemærkninger er hr. Anders Fogh Rasmussen, fru Mimi Jakobsen og hr. Claus Larsen-Jensen.

(Kort bemærkning).

Anders Fogh Rasmussen (V):

Efter at have lyttet til hr. Holger K. Nielsens indlæg trænger det spørgsmål sig på: Hvad er det egentlig, SF vil opnå for Danmark med sit nej?

Hr. Holger K. Nielsen siger, at den danske økonomi er fremragende, så vi behøver ikke at være med i euroen. Men jeg vil gerne spørge hr. Holger K. Nielsen: Hvorfor er dansk økonomi fremragende? Den væsentligste grund er, at vi siden 1982 har ført en fastkurspolitik, hvor kronen har været bundet til den valuta, der betyder mest for os. Før var det D-marken, nu er det euroen.

Det er, fordi vi fører en økonomisk politik, der opfylder kravene til det at være med i Den Økonomiske og Monetære Union, til det at være med i euroen.

Derfor er det, hr. Holger K. Nielsen siger ja til, alt det økonomiske, der ligger i euroen. Hr. Holger K. Nielsen siger ja til at leve op til alle de økonomiske krav.

Det eneste, hr. Holger K. Nielsen siger nej til, er den indflydelse, der følger med ved at sidde ved det bord, hvor beslutningerne bliver truffet, så derfor spørger jeg hr. Holger K. Nielsen: